

DREPTATEA INTERNATIONAL

DREPTATEA INTERNATIONAL

DREPTATEA

NATIONAL REVIEW

DINCOLO DE GORBACIOV

Există semne de îngrijorare că președintele Bush ar fi căzut în plantele farmecului președintelui Gorbaciov și că ar mai fi în stare să consideare (ca și nu mai vorbim să încurajeze) o democratizare aderătoare și o decolonizare a Uniunii Sovietice, deoarece liderul din Kremlin pare govorit într-o tonă ceva, finind cont de stințătoare impotență occidentală în tată situație din Lituania de pildă, și-ar putea că Gorbaciov să îl împresne că americanii îl consideră de neînlocuit.

Încantările sabioanele de la tipul „să-l sprijinim ca pe reștrânsă să reușească” încep să arate o periculoasă lipă de hotărâre din partea Vestului asupra a ceea ce ar vrea cu aderătorul să devină U.R.S.S.-ul – și ar putea să-l încurajeze pe Gorbaciov să leovească în punctele slabe.

În loc să se pregătească pentru ceea ce, probabil, va fi consecința fără reforme rusești – în spatele demiterei lui Gorbaciov insuși – politologii occidentali par să fie blocati în credința că Mihail-Făcătorul de Minuni trebuie să rămână la putere, virtual la origine, și că despotismul luminat în Rusia ar putea contribui la stabilitatea lumii.

Gorbaciov este un foarte mare om de un imens curaj și abilitate, a cărui dorință de a revigora Uniunea Sovietică îl-a condus la colapsul unei ideologii și la destrămarea unui imperiu.

Dar el nu este un magician. El nu a planificat multe din ceea ce s-a întâmplat.

Un oficial de la Departamentul de Stat nu spune recent că Gorbaciov mai are orizonte pentru anii în care să instituționalizeze fragile noi structuri ale unei democrații în devenire – un forum parlamentar, o justiție independentă, pluralism în mijloacele mass-mediei. Dar n-a pară ce acesti patru ani Dorința și furia poporului sunt prea puternice.

NIMENI NU-I PROFET ÎN TARA LUI

Unii admiratori ai lui Gorbaciov își închipuie că el este aproape social democrat.

Personal mă întreb. Reprezentate sale afirmări reverențioase a propoziției de înțelepciune lui Lenin și Marx puse cap la cap, nu par să susțină foioțea. Mai degrabă cred că va încerca să-l concureze pe ultra-reformistul comunist maghiar, Imre Nagy, care și-a condus curajos pe drumul spre pluralism – și a fost ulterior eliberat de „poporul necunoscător”. Sub președinția străzii, Gorbaciov și-a pus pe schimbă la alegeri prezidențiale rapide, înainte ca coaliția social-democrat să aibă timp să aleagă și să facă publică alternativa. Dar dacă social-democrații le-ar fi permis să se organizeze cum să-și cunvine pentru posibile alegeri și le-ar bate cu siguranță, Marii majorități alegerilor, dacă îl-ar da o sansă, ar vota simplu și cert cu acele tipuri de partide care ar da munitorilor un standard de viață occidentală.

Gorbaciov nu e popular în Uniunea Sovietică. Marele majoritate și inteligențialii occidentali de masiva sa existență îl consideră unul de proști și de antrenori, unul de oameni de școală, care pe același patru ani de la încearcă să transforme conștiințele acestor demulări în realizări personale și comunitățile în care au fost construite. El nu crede că el chiar intenționează să îmbrățișeze multipartismul sau că a dorit să vadă imperialul stat european dezagregându-se peste moarte.

Partial reținerea occidentaliilor este privetea perspectiva unei reală democrație în U.R.S.S. se datorează și încrederii în poporul sovietic, cu argumentul că istoria Rusiei a fost un continuum al tiraniei, de la Ivan cel Groaznic la Stalin și că populația nu îl poate preținde pentru că este un visionar autoritar și teocratic, ba chiar uneori bănuitor, nejustificat de antisemitism, el rămâne un colectiv de masă, un simbol al Rusiei care n-a revoie să se hrănească cu jumătăți de adevarători.

Unii critici literari, de la Andrei Soljenitîn, îl consideră unul de „poporul necunoscător”. Cind critica mass-media occidentală nu a fi un vizionar autoritar și teocratic, ba chiar uneori bănuitor, nejustificat de antisemitism, el rămâne un colectiv de masă, un simbol al Rusiei care n-a revoie să se hrănească cu jumătăți de adevarători.

Nu poate fi acuzat de la unii critici literari, de la Andrei Soljenitîn, îl consideră unul de „poporul necunoscător”. Cind critica mass-media occidentală nu a reușit să demonstreze că este un visionar autoritar și teocratic, ba chiar uneori bănuitor, nejustificat de antisemitism, el rămâne un colectiv de masă, un simbol al Rusiei care n-a revoie să se hrănească cu jumătăți de adevarători.

Nu poate fi acuzat de la unii critici literari, de la Andrei Soljenitîn, îl consideră unul de „poporul necunoscător”. Cind critica mass-media occidentală nu a reușit să demonstreze că este un visionar autoritar și teocratic, ba chiar uneori bănuitor, nejustificat de antisemitism, el rămâne un colectiv de masă, un simbol al Rusiei care n-a revoie să se hrănească cu jumătăți de adevarători.

Nu poate fi acuzat de la unii critici literari, de la Andrei Soljenitîn, îl consideră unul de „poporul necunoscător”. Cind critica mass-media occidentală nu a reușit să demonstreze că este un visionar autoritar și teocratic, ba chiar uneori bănuitor, nejustificat de antisemitism, el rămâne un colectiv de masă, un simbol al Rusiei care n-a revoie să se hrănească cu jumătăți de adevarători.

Nu poate fi acuzat de la unii critici literari, de la Andrei Soljenitîn, îl consideră unul de „poporul necunoscător”. Cind critica mass-media occidentală nu a reușit să demonstreze că este un visionar autoritar și teocratic, ba chiar uneori bănuitor, nejustificat de antisemitism, el rămâne un colectiv de masă, un simbol al Rusiei care n-a revoie să se hrănească cu jumătăți de adevarători.

Nu poate fi acuzat de la unii critici literari, de la Andrei Soljenitîn, îl consideră unul de „poporul necunoscător”. Cind critica mass-media occidentală nu a reușit să demonstreze că este un visionar autoritar și teocratic, ba chiar uneori bănuitor, nejustificat de antisemitism, el rămâne un colectiv de masă, un simbol al Rusiei care n-a revoie să se hrănească cu jumătăți de adevarători.

Nu poate fi acuzat de la unii critici literari, de la Andrei Soljenitîn, îl consideră unul de „poporul necunoscător”. Cind critica mass-media occidentală nu a reușit să demonstreze că este un visionar autoritar și teocratic, ba chiar uneori bănuitor, nejustificat de antisemitism, el rămâne un colectiv de masă, un simbol al Rusiei care n-a revoie să se hrănească cu jumătăți de adevarători.

Nu poate fi acuzat de la unii critici literari, de la Andrei Soljenitîn, îl consideră unul de „poporul necunoscător”. Cind critica mass-media occidentală nu a reușit să demonstreze că este un visionar autoritar și teocratic, ba chiar uneori bănuitor, nejustificat de antisemitism, el rămâne un colectiv de masă, un simbol al Rusiei care n-a revoie să se hrănească cu jumătăți de adevarători.

Nu poate fi acuzat de la unii critici literari, de la Andrei Soljenitîn, îl consideră unul de „poporul necunoscător”. Cind critica mass-media occidentală nu a reușit să demonstreze că este un visionar autoritar și teocratic, ba chiar uneori bănuitor, nejustificat de antisemitism, el rămâne un colectiv de masă, un simbol al Rusiei care n-a revoie să se hrănească cu jumătăți de adevarători.

Nu poate fi acuzat de la unii critici literari, de la Andrei Soljenitîn, îl consideră unul de „poporul necunoscător”. Cind critica mass-media occidentală nu a reușit să demonstreze că este un visionar autoritar și teocratic, ba chiar uneori bănuitor, nejustificat de antisemitism, el rămâne un colectiv de masă, un simbol al Rusiei care n-a revoie să se hrănească cu jumătăți de adevarători.

Nu poate fi acuzat de la unii critici literari, de la Andrei Soljenitîn, îl consideră unul de „poporul necunoscător”. Cind critica mass-media occidentală nu a reușit să demonstreze că este un visionar autoritar și teocratic, ba chiar uneori bănuitor, nejustificat de antisemitism, el rămâne un colectiv de masă, un simbol al Rusiei care n-a revoie să se hrănească cu jumătăți de adevarători.

Nu poate fi acuzat de la unii critici literari, de la Andrei Soljenitîn, îl consideră unul de „poporul necunoscător”. Cind critica mass-media occidentală nu a reușit să demonstreze că este un visionar autoritar și teocratic, ba chiar uneori bănuitor, nejustificat de antisemitism, el rămâne un colectiv de masă, un simbol al Rusiei care n-a revoie să se hrănească cu jumătăți de adevarători.

Nu poate fi acuzat de la unii critici literari, de la Andrei Soljenitîn, îl consideră unul de „poporul necunoscător”. Cind critica mass-media occidentală nu a reușit să demonstreze că este un visionar autoritar și teocratic, ba chiar uneori bănuitor, nejustificat de antisemitism, el rămâne un colectiv de masă, un simbol al Rusiei care n-a revoie să se hrănească cu jumătăți de adevarători.

Nu poate fi acuzat de la unii critici literari, de la Andrei Soljenitîn, îl consideră unul de „poporul necunoscător”. Cind critica mass-media occidentală nu a reușit să demonstreze că este un visionar autoritar și teocratic, ba chiar uneori bănuitor, nejustificat de antisemitism, el rămâne un colectiv de masă, un simbol al Rusiei care n-a revoie să se hrănească cu jumătăți de adevarători.

Nu poate fi acuzat de la unii critici literari, de la Andrei Soljenitîn, îl consideră unul de „poporul necunoscător”. Cind critica mass-media occidentală nu a reușit să demonstreze că este un visionar autoritar și teocratic, ba chiar uneori bănuitor, nejustificat de antisemitism, el rămâne un colectiv de masă, un simbol al Rusiei care n-a revoie să se hrănească cu jumătăți de adevarători.

Nu poate fi acuzat de la unii critici literari, de la Andrei Soljenitîn, îl consideră unul de „poporul necunoscător”. Cind critica mass-media occidentală nu a reușit să demonstreze că este un visionar autoritar și teocratic, ba chiar uneori bănuitor, nejustificat de antisemitism, el rămâne un colectiv de masă, un simbol al Rusiei care n-a revoie să se hrănească cu jumătăți de adevarători.

Nu poate fi acuzat de la unii critici literari, de la Andrei Soljenitîn, îl consideră unul de „poporul necunoscător”. Cind critica mass-media occidentală nu a reușit să demonstreze că este un visionar autoritar și teocratic, ba chiar uneori bănuitor, nejustificat de antisemitism, el rămâne un colectiv de masă, un simbol al Rusiei care n-a revoie să se hrănească cu jumătăți de adevarători.

Nu poate fi acuzat de la unii critici literari, de la Andrei Soljenitîn, îl consideră unul de „poporul necunoscător”. Cind critica mass-media occidentală nu a reușit să demonstreze că este un visionar autoritar și teocratic, ba chiar uneori bănuitor, nejustificat de antisemitism, el rămâne un colectiv de masă, un simbol al Rusiei care n-a revoie să se hrănească cu jumătăți de adevarători.

Nu poate fi acuzat de la unii critici literari, de la Andrei Soljenitîn, îl consideră unul de „poporul necunoscător”. Cind critica mass-media occidentală nu a reușit să demonstreze că este un visionar autoritar și teocratic, ba chiar uneori bănuitor, nejustificat de antisemitism, el rămâne un colectiv de masă, un simbol al Rusiei care n-a revoie să se hrănească cu jumătăți de adevarători.

Nu poate fi acuzat de la unii critici literari, de la Andrei Soljenitîn, îl consideră unul de „poporul necunoscător”. Cind critica mass-media occidentală nu a reușit să demonstreze că este un visionar autoritar și teocratic, ba chiar uneori bănuitor, nejustificat de antisemitism, el rămâne un colectiv de masă, un simbol al Rusiei care n-a revoie să se hrănească cu jumătăți de adevarători.

Nu poate fi acuzat de la unii critici literari, de la Andrei Soljenitîn, îl consideră unul de „poporul necunoscător”. Cind critica mass-media occidentală nu a reușit să demonstreze că este un visionar autoritar și teocratic, ba chiar uneori bănuitor, nejustificat de antisemitism, el rămâne un colectiv de masă, un simbol al Rusiei care n-a revoie să se hrănească cu jumătăți de adevarători.

Nu poate fi acuzat de la unii critici literari, de la Andrei Soljenitîn, îl consideră unul de „poporul necunoscător”. Cind critica mass-media occidentală nu a reușit să demonstreze că este un visionar autoritar și teocratic, ba chiar uneori bănuitor, nejustificat de antisemitism, el rămâne un colectiv de masă, un simbol al Rusiei care n-a revoie să se hrănească cu jumătăți de adevarători.

Nu poate fi acuzat de la unii critici literari, de la Andrei Soljenitîn, îl consideră unul de „poporul necunoscător”. Cind critica mass-media occidentală nu a reușit să demonstreze că este un visionar autoritar și teocratic, ba chiar uneori bănuitor, nejustificat de antisemitism, el rămâne un colectiv de masă, un simbol al Rusiei care n-a revoie să se hrănească cu jumătăți de adevarători.

Nu poate fi acuzat de la unii critici literari, de la Andrei Soljenitîn, îl consideră unul de „poporul necunoscător”. Cind critica mass-media occidentală nu a reușit să demonstreze că este un visionar autoritar și teocratic, ba chiar uneori bănuitor, nejustificat de antisemitism, el rămâne un colectiv de masă, un simbol al Rusiei care n-a revoie să se hrănească cu jumătăți de adevarători.

Nu poate fi acuzat de la unii critici literari, de la Andrei Soljenitîn, îl consideră unul de „poporul necunoscător”. Cind critica mass-media occidentală nu a reușit să demonstreze că este un visionar autoritar și teocratic, ba chiar uneori bănuitor, nejustificat de antisemitism, el rămâne un colectiv de masă, un simbol al Rusiei care n-a revoie să se hrănească cu jumătăți de adevarători.

Nu poate fi acuzat de la unii critici literari, de la Andrei Soljenitîn, îl consideră unul de „poporul necunoscător”. Cind critica mass-media occidentală nu a reușit să demonstreze că este un visionar autoritar și teocratic, ba chiar uneori bănuitor, nejustificat de antisemitism, el rămâne un colectiv de masă, un simbol al Rusiei care n-a revoie să se hrănească cu jumătăți de adevarători.

Nu poate fi acuzat de la unii critici literari, de la Andrei Soljenitîn, îl consideră unul de „poporul necunoscător”. Cind critica mass-media occidentală nu a reușit să demonstreze că este un visionar autoritar și teocratic, ba chiar uneori bănuitor, nejustificat de antisemitism, el rămâne un colectiv de masă, un simbol al Rusiei care n-a revoie să se hrănească cu jumătăți de adevarători.

Nu poate fi acuzat de la unii critici literari, de la Andrei Soljenitîn, îl consideră unul de „poporul necunoscător”. Cind critica mass-media occidentală nu a reușit să demonstreze că este un visionar autoritar și teocratic, ba chiar uneori bănuitor, nejustificat de antisemitism, el rămâne un colectiv de masă, un simbol al Rusiei care n-a revoie să se hrănească cu jumătăți de adevarători.

Nu poate fi acuzat de la unii critici literari, de la Andrei Soljenitîn, îl consideră unul de „poporul necunoscător”. Cind critica mass-media occidentală nu a reușit să demonstreze că este un visionar autoritar și teocratic, ba chiar uneori bănuitor, nejustificat de antisemitism, el rămâne un colectiv de masă, un simbol al Rusiei care n-a revoie să se hrănească cu jumătăți de adevarători.

Nu poate fi acuzat de la unii critici literari, de la Andrei Soljenitîn, îl consideră unul de „poporul necunoscător”. Cind critica mass-media occidentală nu a reușit să demonstreze că este un visionar autoritar și teocratic, ba chiar uneori bănuitor, nejustificat de antisemitism, el rămâne un colectiv de masă, un simbol al Rusiei care n-a revoie să se hrănească cu jumătăți de adevarători.

Nu poate fi acuzat de la unii critici literari, de la Andrei Soljenitîn, îl consideră unul de „poporul necunoscător”. Cind critica mass-media occidentală nu a reușit să demonstreze că este un visionar autoritar și teocratic, ba chiar uneori bănuitor, nejustificat de antisemitism, el rămâne un colectiv de masă, un simbol al Rusiei care n-a revoie să se hrănească cu jumătăți de adevarători.

Nu poate fi acuzat de la unii critici literari, de la Andrei Soljenitîn, îl consideră unul de „poporul necunoscător”. Cind critica mass-media occidentală nu a reușit să demonstreze că este un visionar autoritar și teocratic, ba chiar uneori bănuitor, nejustificat de antisemitism, el rămâne un colectiv de masă, un simbol al Rusiei care n-a revoie să se hrănească cu jumătăți de adevarători.

Nu poate fi acuzat de la unii critici literari, de la Andrei Soljenitîn, îl consideră unul de „poporul necunoscător”. Cind critica mass-media occidentală nu a reușit să demonstreze că este un visionar autoritar și teocratic, ba chiar uneori bănuitor, nejustificat de antisemitism, el rămâne un colectiv de masă, un simbol al Rusiei care n-a revoie să se hrănească cu jumătăți de adevarători.

Nu poate fi acuzat de la unii critici literari, de la Andrei Soljenitîn, îl consideră unul de „poporul necunoscător”. Cind critica mass-media occidentală nu a reușit să demonstreze că este un visionar autoritar și teocratic, ba chiar uneori bănuitor, nejustificat de antisemitism, el rămâne un colectiv de masă, un simbol al Rusiei care n-a revoie să se hrănească cu jumătăți de adevarători.

Nu poate fi acuzat de la unii critici literari, de la Andrei Soljenitîn, îl consideră unul de „poporul necunoscător”. Cind critica mass-media occidentală nu a reușit să demonstreze că este un visionar autoritar și teocratic, ba chiar uneori bănuitor, nejustificat de antisemitism, el rămâne un colectiv de masă, un simbol al Rusiei care n-a revoie să se hrănească cu jumătăți de adevarători.

Nu poate fi acuzat de la unii critici literari, de la Andrei Soljenitîn, îl consideră unul de „poporul necunoscător”. Cind critica mass-media occidentală nu a reușit să demonstreze că este un visionar autoritar și